

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 131.

Fjerde Session.

40de Møde.

Onsdagen d. 15. December.

(Forts.).

Ordføreren (forts.): Den ærede Minister har, dersom jeg ikke har forstaaet ham feil, i de trykte Anmærkninger anført, at vor Industries større Udvikling trænger til denne tekniske Bistand. Jeg kan ikke ganske forstaae dette, og troer ikke, at det er rigtigt; thi jeg troer, at det er Befolkningen, der udvikler Industrien, og jeg kan i Sandhed ikke indsee, hvorledes Udviklingen af Industrien skulde betinge, at Ministeriet trængte til en større teknisk Bistand. Jeg har kun forstaaet det saaledes, at det var, fordi Næringsforholdene vare daarlige, at man tyede til Regjeringen, og at i samme Grad som disse Forhold udvikle sig, i samme Grad maa Regjeringens Bistand kunne undværes. Udvalget har derfor troet, at de Forretninger, som angik denne Sag, herefter maatte kunne udføres for et saadant Honorar, som vi have foreslaaet. Den ærede Minister anseer det for at være i den Grad urigtigt, at Vedtagelsen af Udvalgets Forslag, saaledes som jeg har forstaaet ham, kunde endog foranledige ham til at fratræde (Indenrigsministeren: Nei!). Ja, saa beder jeg om Forladelse. Det var de Bemærkninger, jeg havde at gjøre.

Indenrigsministeren: Jeg vil søge at oplyse, hvorledes jeg er bleven misforstaaet af den ærede Ordfører. Indstillingen for de 4 Assistentter gaaer ikke ud paa at forbedre deres Kaar, hvorfor man skulde give dem personligt Tillæg, idet de ældste af Assistentterne have 500 Rbd., og dette desuden er Noget, som jeg, navnlig som Minister, vanskeligt vilde kunne komme til; men Indstillingen gaaer

ud paa at forbedre deres Stilling, det vil sige, at gjøre dem til Kongelige Embedsmænd, for at tilvejebringe Lighed med hvad der finder Sted i andre Ministerier, hvor de, der have 500 Rbd. og ere i en temmelig fremrykket Alder, ere Kongelige Embedsmænd, og det er denne Forbedring i Vedkommendes Stilling, som Udvalget har indstillet til at afflaaes. Uagtet de Paagældende have 500 Rbd., ere de dog uheldig stillede, idet det Forhold finder Sted, at, naar f. Ex. een af dem, der er 13 Aars Candidat og har tjent i 10 Aar, bliver syg og svagelig, saa at han maa gaae af, saa faaer han Intet; det er denne uheldige Stilling, som jeg troede at skylde disse mine Underordnede at see hævet, og det er ganske vist, at det vil gjøre et uheldigt Indtryk for hele Ministeriets Vedkommende, naar dette Forslag forkastes.

Hvad angaaer Fabrikdirecteurposten, vil jeg, uagtet jeg nødig vender tilbage til denne Sag, og uagtet jeg ikke venter noget Resultat deraf, dog gjøre opmærksom paa, at jeg vistnok ikke har gjort Ansættelsen af en Kongelig Fabrikdirecteur til et specielt Cabinetsspørgsmaal for mig; jeg yttrede kun i Almindelighed, at, naar der paa den ene Side staaer en Minister, som siger, at han behøver en vis Hjælp, og paa den anden Side Thinget, som mener, at ingen Penge bør bevilges dertil, saa er Thinget i sin Ret, naar det nægter Pengene, men Ministeren ogsaa i sin Ret, naar han fratræder Forretningerne efter at have fundet et forsvarligen at kunne udføre dem, efter at have mistet den Hjælp, som man har nægtet ham. Forrigt er Spørgsmaalet aldeles ikke om at udvide Bevillingen, tværtimod ere de 600 Rbd., man vil bevilge, sparede i dette Aar; thi den nærværende konstituerede